Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26092
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Licet sabbato curare. At illi tacuerunt. Qd dr respondisse ihc. ad hoc respic
qd pmissu e. Et ipsi observabant eu. Dns enu novit cogitationes
hominu. S; merito interrogatu tacent. qui etia se dictu quic qd
dixerint videbant. Ha si licet sabbato curare. quare saluatore an
cura observant. Si n licet. quare ipsi pecora sabbato curant.
Ipse u apphensu sanavit. ac dimisit. Puida dispensatione
dns ante legis pitos & pharisaeos ydropicu curat. & mox etia avaritia
disputat. ut videlicet phinus egritudine corporis in illis exprimo
XI. ret egritudo cordis. Deniq p multa disputationis aus hortamita
subiunctu e. Audiebant autem hec omia pharisei qui erant avari. &
deridebant eu. Ydropicus quippe quo plus bibert eo ampli sitit. & omis
avarus sitim multiplicat. qui cu ea que appetit adeptus fuerit. ad
appetenda amplius anhelat. Et respondens dix ad illos. Cui urm
asinus aut bos in puteu cadat. & n continuo extrahet illu die sabbati.
Sic observatores suos pharisaeos cuncti. ut eos de cetia avaricia condemnat.
Suos inquit in sabbato asinu aut bove aut aliud qd libet animal
in puteu decidens eripere festinatis. n animali sed ure avaricie e
sulentes. quanto magis ego hominem qui multo melior e pecore de
XII. beo liberare. Congruenter ydropicu animali qd decidit in puteu
coparavit. sicut illa muliere quia decem & viii.
annis alligata dixerat. & abcede alligatione solvebat. coparavit
iumento. qd solvitur. ut ad aqua ducat. Et bene utroq loco bove
& asinu posuit. quia sapientes quoq; & ebetes sive ut sup dictu e.